د قرآن نور

لسم جز – درس 106 : سورة االتوبة – ايات 38-52

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ	آمَنُوا	مَا	لَكُمْ	إِذَا
	أ م ن			
اے خلقو چه	ايمان مو راوړے دے!	څه اوشو	په تاسو باندِ	چه کله

قِيلَ	لَكُمُ	انفِرُوا	فِي سَبِيلِ اللَّهِ		اثَّاقَلْتُمْ
ق و ل		ن ف ر	س ب ل	أ ل ه	ث ق ل
اوويلے شی	تاسو ته	چه اوځئ	د الله په لاره کښ		نو درانه شئ تاسو

إِلَى الْأَرْضِ ۚ	أَرَضِيتُم	بِالْحَيَاةِ	الدُّنْيَا	مِنَ الْآخِرَةِ ۚ
أ ر ض	ر ض و	ح ي ي	د ن و	أ خ ر
طرفته د زمکے	آيا راضی شوئ تاسو	په ژوند باندِ	د دنيا	د آخرت (په مقابله کښ)

فَمَا	مَتَاعُ	الْحَيَاةِ	الدُّنْيَا	فِي الْآخِرَةِ
	م ت ع	ح ي ي	د ن و	أ خ ر
پس نه دے	سامان	د ژوند	د دنيا	د آخرت (په مقابله کښ)

إِلَّا	قَلِيلٌ ﴿٣٨﴾
	ق ل ل
مګر	ډير لږ -

إِلَّا	تَنفِرُوا	يُعَذِّبْكُمْ	عَذَابًا	أَلِيمًا
	ن ف ر	ع ذ ب	ع ذ ب	أ ل م
که چرے نه	تاسو اوځئ	هغه به عذاب درکړی تاسو له	عذاب	دردناک

وَيَسْتَبْدِلْ	قَوْمًا	غَيْرَكُمْ	وَلَا	تَضُرُّوهُ
ب د ل	ق و م	غ ي ر		ض ر ر
او هغه به بدل کړی	يو قوم	بل له تاسو نه	او نه به	تاسو نقصان رسولے شئ هغه ته

د قرآن نور

لسم جز – درس 106 : سورة االتوبة – ايات 38-52

شَيْئًا ۗ	وَاللّٰهُ	عَلَىٰ	كُلِّ	شَيْءٍ	قَدِيرٌ ﴿٣٩﴾
ش ي أ	أ ل ه		ك ل ل	ش ي أ	ق د ر
د څه څيز	او الله تعالی	په	هر	څيز باندِ	بنه قدرت لرلو والا دے -

إِلَّا	تَنصُرُوهُ	فَقَدْ	نَصَرَهُ	اللّٰهُ
	ن ص ر		ن ص ر	أ ل ه
كه چرے نه	تاسو مدد كوئ د هغه	نو بے شكه	مدد اوكړو د هغه	الله تعالی
إِذْ	أَخْرَجَهُ	الَّذِينَ	كَفَرُوا	ثَانِيَ
	خ ر ج		ك ف ر	ث ن ي
چه كله	او ويستلو هغه	هغه خلقو چا چه	كفر كړے دے	هغه دويم (وو)
اثْنَيْنِ	إِذْ هُمَا	فِي الْغَارِ	إِذْ يَقُولُ	لِصَاحِبِهِ
ث ن ي		غ و ر	ق و ل	ص ح ب
په دوؤ كښ	چه كله هغوئ دوانړه	په غار كښ وو	چه كله هغه اووئيل	خپل ملكرى ته
لَا تَحْزَنْ	إِنَّ	اللّٰهَ	مَعَنَا ۖ	فَأَنزَلَ
ح ز ن		أ ل ه		ن ز ل
مه ته غم كوه	بے شكه	الله تعالی	څمونږ سره دے	نو نازل كړو
اللّٰهُ	سَكِينَتَهُ	عَلَيْهِ	وَأَيَّدَهُ	بِجُنُودٍ
أ ل ه	س ك ن		أ ي د	ج ن د
الله تعالی	سكينت خپل	په هغه	او هغه قوت وركړو هغه له	د داسے لښكرونو سره
لَّمْ	تَرَوْهَا	وَجَعَلَ	كَلِمَةَ	الَّذِينَ
	ر أ ي	ج ع ل	ك ل م	
چه نه	ليدل تاسو هغه	او كړه	خبره	د هغوئ چا چه
كَفَرُوا	السُّفْلَىٰ ۗ	وَكَلِمَةُ	اللّٰهِ	هِيَ
ك ف ر	س ف ل	ك ل م	أ ل ه	

کفر کړے وو	ښکته	او خبره	د الله تعالی	هم دا
الْعُلْيَا	وَاللَّهُ	عَزِيزٌ	حَكِيمٌ ﴿٤٠﴾	
ع ل و	أ ل ه	ع ز ز	ح ك م	
اوچته ده	او الله تعالی	ډیر زبردست دے	ښه حکمت والا دے -	

اِنفِرُوا	خِفَافًا	وَثِقَالًا	وَجَاهِدُوا	بِأَمْوَالِكُمْ
ن ف ر	خ ف ف	ث ق ل	ج ه د	م و ل
او ځئ	سپک	او درانهٔ	او جهاد کوئ	سره د خپلو مالونو
وَأَنفُسِكُمْ	فِي سَبِيلِ اللَّهِ	ذَٰلِكُمْ	خَيْرٌ	لَّكُمْ
ن ف س	س ب ل / أ ل ه		خ ي ر	
او خپل ځانونو	د الله په لاره کښ	دا	بهتره ده	ستاسو دپاره
إِن	كُنتُمْ	تَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾		
	ك و ن	ع ل م		
که چرے	یئ تاسو	تاسو پوهیږئ -		

لَوْ	كَانَ	عَرَضًا	قَرِيبًا	وَسَفَرًا
	ك و ن	ع ر ض	ق ر ب	س ف ر
که چرے	وے	سامان	نزدے	او سفر
قَاصِدًا	لَّاتَّبَعُوكَ	وَلَٰكِن	بَعُدَتْ	عَلَيْهِمُ
ق ص د	ت ب ع		ب ع د	
درمیانه	البته هغوئ به اتباع کړې وه ستا	او لیکن	لرې ښکاره شوه	هغوئ ته
الشُّقَّةُ	وَسَيَحْلِفُونَ	بِاللَّهِ	لَوِ	اسْتَطَعْنَا
ش ق ق	ح ل ف	أ ل ه		ط و ع
لاره / فاصله	او ډیر ذر به هغوئ قسمونه خوری	د الله	که چرے	استطاعت لرو مونږ

لَخَرَجْنَا	مَعَكُمْ	يُهْلِكُونَ	أَنفُسَهُمْ	وَاللَّهُ
خ ر ج		ه ل ك	ن ف س	أ ل ه
البته مونږ به وتلی وو	ستاسو سره	هغوئ هلاکوی	خپل نفسونه	او الله تعالی
يَعْلَمُ	إِنَّهُمْ	لَكَاذِبُونَ ﴿٤٢﴾		
ع ل م		ك ذ ب		
پوهیږی	چه بے شکه هغوئ	البته دروغژن دی -		

عَفَا	اللَّهُ	عَنكَ	لِمَ	أَذِنتَ
ع ف و	أ ل ه			أ ذ ن
معاف دِ کړی	الله تعالی	تا	ولی	اجازت ورکړو تا
لَهُمْ	حَتَّىٰ	يَتَبَيَّنَ	لَكَ	الَّذِينَ
		ب ي ن		
هغوئ له	تردے چه	ښکاره شوے وے	تا ته	هغوئ څوک چه
صَدَقُوا	وَتَعْلَمَ	الْكَاذِبِينَ ﴿٤٣﴾		
ص د ق	ع ل م	ك ذ ب		
ریشتنی وو	او تا ته معلوم شوے وے	دروغژن -		

لَا يَسْتَأْذِنُكَ	الَّذِينَ	يُؤْمِنُونَ	بِاللَّهِ
أ ذ ن		أ م ن	أ ل ه
نه اجازت غواړی ستا نه	هغوئ چه	ایمان ئی راوړے دے!	په الله باندِ

وَالْيَوْمِ الْآخِرِ	أَن	يُجَاهِدُوا	بِأَمْوَالِهِمْ	وَأَنفُسِهِمْ
ي و م/ أ خ ر		ج ه د	م و ل	ن ف س
او په ورځ د آخرت باندِ	چه	هغوئ جهاد اوکړی	سره د خپلو مالونو	او خپلو ځانونو

د قرآن نور

لسم جز – درس 106 : سورة االتوبة – ايات 38-52

وَاللَّهُ	عَلِيمٌ	بِالْمُتَّقِينَ ﴿٤٤﴾
أ ل ه	ع ل م	و ق ي
او الله تعالى	ښه پيژنی	متقی خلق -

إِنَّمَا	يَسْتَأْذِنُكَ	الَّذِينَ	لَا يُؤْمِنُونَ	بِاللَّهِ
	أ ذ ن		أ م ن	أ ل ه
بے شکه	اجازت غواړی ستا نه	هغوئ چه	نه هغوئ ايمان ساتی	په الله
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ	وَارْتَابَتْ	قُلُوبُهُمْ	فَهُمْ	فِي رَيْبِهِمْ
ي و م / أ خ ر	ر ي ب	ق ل ب		ر ي ب
او د آخرت په ورځ	او په شک کښ دی	زړونه د هغوئ	پس هغوئ	په خپل شک کښ
يَتَرَدَّدُونَ ﴿٤٥﴾				
ر د د				
سرګردانه دی -				

وَلَوْ	أَرَادُوا	الْخُرُوجَ	لَأَعَدُّوا	لَهُ
	ر و د	خ ر ج	ع د د	
او که چرے	هغوئ اراده کړے وے	د وتلو	ضرور به ئی تياری کړے وو	د دے دپاره
عُدَّةً	وَلَـٰكِن	كَرِهَ	اللَّهُ	انبِعَاثَهُمْ
ع د د		ك ر ه	أ ل ه	ب ع ث
د څه سامان	او ليکن	ناخوښه کړل	الله تعالى	پا څيدل د هغوئ
فَثَبَّطَهُمْ	وَقِيلَ	اقْعُدُوا	مَعَ الْقَاعِدِينَ ﴿٤٦﴾	
ث ب ط	ق و ل	ق ع د	ق ع د	
نو هغوئ منع کړل هغوئ	او وويلے شو	چه کينئ	سره د ناستو (خلقو) -	

لَوْ	خَرَجُوا	فِيكُم	مَّا	زَادُوكُمْ
	خ ر ج			ز ي د
که چرے	هغوئ راوتلی وے	په تاسو کښ	نه به	هغوئ زیات کړی وئ تاسو
إِلَّا	خَبَالًا	وَلَأَوْضَعُوا	خِلَالَكُمْ	
	خ ب ل	و ض ع	خ ل ل	
مکر	په فساد کښ	او البته زغلولی به ئی وو (آسونه)	په مینځ کښ ستاسو	
يَبْغُونَكُمُ	الْفِتْنَةَ	وَفِيكُمْ	سَمَّاعُونَ	لَهُمْ
ب غ ي	ف ت ن		س م ع	
هغوئ به تلاش کوله په تاسو کښ	فتنه	او په تاسو کښ	او ریدو والادی (جاسوسان)	د هغوئ دپاره
وَاللَّهُ	عَلِيمٌ	بِالظَّالِمِينَ ﴿٤٧﴾		
أ ل ه	ع ل م	ظ ل م		
او الله تعالی	ښه پوهه دے	په ظالمانو باندِ -		

لَقَدِ	ابْتَغَوُا	الْفِتْنَةَ	مِن قَبْلُ	وَقَلَّبُوا
	ب غ ي	ف ت ن	ق ب ل	ق ل ب
البته بے شکه	هغوئ تلاش کړه	فتنه	د دے نه مخکښ	او البته پلټه ئی کړل
لَكَ	الْأُمُورَ	حَتَّىٰ	جَاءَ	الْحَقُّ
	أ م ر		ج ي أ	ح ق ق
ستاسو دپاره	معاملات	تردے چه	راغے	حق
وَظَهَرَ	أَمْرُ	اللَّهِ	وَهُمْ	كَارِهُونَ ﴿٤٨﴾
ظ ه ر	أ م ر	أ ل ه		ك ر ه
او ظاهر شو	حکم	د الله تعالی	حالانکه هغوئ	نه خوښوی -

وَمِنْهُم	مَّن	يَقُولُ	ائْذَن	لِّي
		ق و ل	أ ذ ن	
او په هغوئ کښ	څوک دے	چه وائی	اجازت راکړه	ماله

وَلَا	تَفْتِنِّي ۚ	أَلَا	فِي الْفِتْنَةِ	سَقَطُوا ۗ
	ف ت ن		ف ت ن	س ق ط
او مه	ته په فتنه کښ اوغورزوه ما	خبردار	په فتنه کښ خو	هغوئ پریوتی دی

وَإِنَّ	جَهَنَّمَ	لَمُحِيطَةٌ	بِالْكَافِرِينَ ﴿٤٩﴾
		ح و ط	ك ف ر
او بے شکه	جهنم	البته کیرولو والا دے	د کافرانو -

إِن	تُصِبْكَ	حَسَنَةٌ	تَسُؤْهُمْ ۖ	وَإِن
	ص و ب	ح س ن	س و أ	
که چرے	اورسیږی تا ته	څه ښیګړه	نو هغه بده لګی په هغوئ باندې	او که چرے

تُصِبْكَ	مُصِيبَةٌ	يَقُولُوا	قَدْ	أَخَذْنَا
ص و ب	ص و ب	ق و ل		أ خ ذ
اورسیږی تا ته	څه مصیبت	نو هغوئ وائی	بے شکه	سنبال کړے وه مونږ

أَمْرَنَا	مِن قَبْلُ	وَيَتَوَلَّوا	وَّهُمْ	فَرِحُونَ ﴿٥٠﴾
أ م ر	ق ب ل	و ل ي		ف ر ح
معامله خپله	د مخکښ نه	او هغوئ مخ ګرځوی	په دے حال کښ چه هغوئ	خوشحالیدو والا دی -

د قرآن نور

لسم جز – درس 106 : سورة االتوبة – ايات 38-52

قُل	لَّن	يُصِيبَنَا	إِلَّا	مَا
قول		صوب		
اووايه!	هيڅ کله نه	رسيږی مونږ ته	مګر (هغه)	څه چه

كَتَبَ	اللَّهُ	لَنَا	هُوَ	مَوْلَانَا
كتب	أله			ولي
ليکلی دی	الله تعالی	څمونږ دپاره	هغه	مولا دے څمونږ

وَعَلَى اللَّهِ	فَلْيَتَوَكَّلِ	الْمُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾
أله	وكل	أمن
او په الله تعالی باندِ	پس پکار ده چه توکل اوکړی	ايمان والا -

قُلْ	هَلْ	تَرَبَّصُونَ	بِنَا	إِلَّا
قول		ربص		
اووايه!	نه	تاسو انتظار کوئ	څمونږ په باره کښ	مګر

إِحْدَى	الْحُسْنَيَيْنِ	وَنَحْنُ	نَتَرَبَّصُ	بِكُمْ
أحد	حسن		ربص	
د يو	په دوؤ نيکو کښ	او مونږ	مونږ انتظار کوؤ	ستاسو په باره کښ

أَن	يُصِيبَكُمُ	اللَّهُ	بِعَذَابٍ	مِّنْ عِندِهِ
	صوب	أله	عذب	عند
چه	دراورسوی تاسو ته	الله تعالی	څه عذاب	د خپل طرف نه

أَوْ	بِأَيْدِينَا	فَتَرَبَّصُوا	إِنَّا	مَعَكُم
	يدي	ربص		
يا	څمونږ په لاسونو	پس تاسو انتظار کوئ	بے شکه مونږ	سره ستاسو

مُّتَرَبِّصُونَ ﴿٥٢﴾ ربص
انتظار کولو والا يو -